

pokračovanie *Arsy-Versy* o amatérskom filmárovi Ivanovi Vredikovi, ktorý celý život robí westerny veľmi zaujímavým etno spôsobom. Už 30 rokov využíva vo svojich filmoch dedičanov z jeho rodnej Žihľavy. Samozrejme, je v tejto svojej profesii dlhodobo nepochopený a zaznávaný, ale sme tu my a je to na nás. Pre mňa je to obrovský talent. Chcem vidieť slovenského filmára, profesionála, ktorý dá filmu toľko, čo on a jemu podobní z úzkej skupiny amatérskych autorských filmárov, ktorá sa sformovala začiatkom osemdesiatych rokov. To sú pre mňa skutoční filmári, filmári srdcom.

Na festivale Kustendorf v Srbsku ste sa stretli s Johnny Deepom a Emirom Kusturicom, ktorý je vlastne organizátorom tohto festivalu. Aké sú tieto „hviezdy“?

Sú to výdobytky modernej doby, najmä Johnny, strážený poklad Hollywoodu, zazmluvnený nasledujúcimi americkými filmami, muž, ktorý sa už nemôže sám ani vymocíť, pretože pre tento svet má privysokú cenu. Daň za to, byť jagavou hviezdou na nebi, je vysoká. Johnny Depp, náš moderný boh. Aj vďaka tejto úlohe zostáva priateľský. Úprimne mi

Na Kusturicovom festivale v Srbsku sa Miro Remo stretol aj s Johnny Deepom

poďakoval za darované DVD *Arsy-Versy*, odfotografovali sme sa spolu a zmizol dozadu do V.I.P. zóny so svojou ochrankou, inde si súkromia moc neužíval. Kusturica má predsa len výhodu. Tvrdí kritizuje súčasný globalizačný proces a pretvárajúce hodnoty. Kurz, ktorý svet nabral, sa mu nezdá byť dobrý, je voči nemu ostro vyhranený. Preto nie je taký

populárny, mimo to, že nie je ani taký šarmantný ako Deep. Ženy ho nemilujú, je tvrdý ako skala, na popularite si nezákladá a nemusí sa už obávať neprajníkov. Emir Kusturica so svojimi spolupracovníkmi zorganizovali veľmi dobrý festival. Ďakujem, že som tam mohol byť. Daroval som tam tucet kópií aj významným producentom, ľuďom od filmu, organizátorom festivalov. Reakcia bola rýchlejšia, ako som čakal. Festivaly spoza mora začali prejavovať o film záujem, najmä vďaka iniciatíve EAST SILVER – doc. Marketu, ktorá film zastrešila. Aj vďaka tejto iniciatíve, bez akejkoľvek predchádzajúcej finančnej podpory v oblasti propagácie filmu, bude môcť film vidieť oveľa viac divákov, čo nás, samozrejme, všetkých veľmi teší. Chcel by som ešte poďakovať mojim spolupracovníkom, kameramanovi Jarovi Val'kovi, zvukárovi Lukášovi Kasprzykovi, strihačovi Marekovi Kráľovskému a Jurovi Ištvaníkovi za to, že všetci spolu verili nášmu úsiliu. Na nich sa často zabúda...

Anna Gudžová
Foto: archív Miro Remo

Podarí sa deťom nový slovenský rekord?

Stalo sa už vlastne tradíciou, že prvý deň Envirofilmu sa deti snažia o vytvorenie nového slovenského, environmentálne čistého rekordu. Táto tradícia vznikla v roku 2008, kedy žiaci v dvanástich banskobystričských základných školách zbierali počas piatich mesiacov hliníkovú fóliu z čokolád, ktoré sa v ich domácnostiach spotrebovali. Organizátorom nešlo o to, aby deti jedli čo najviac čokolád. Chceli len ukázať, koľko pre nás zanedbateľného odpadu skončí v komunálnom odpade, ktorý sa dostáva na skládku a je ho možné ďalej recyklovať. Nikto na začiatku nemal predstavu, koľko 4 258 detí vyzbiera hliníkových obalov. Prekvapením bolo, keď sa na pódiu objavila kopa veľkých hliníkových plátov, ktoré boli zlepené z malých obalov. Ich snaženie tak vyvr-

knihy rekordov s hadom Allom. Ten meral 96 m a vážil takmer sto kilogramov. Veľkú radosť mali nielen zo svojho nového úspechu. Tešili sa aj z odliatkov Aluminky, ktoré prvýkrát mohli vidieť.

Tieto úspechy však priniesli aj ďalší úspech. Žiaci so svojimi pedagógmi na školách triedia hliníkovú fóliu naďalej. Separovanie odpadu sa tak pre nich stáva samozrejmosťou a darí sa im zapojiť aj svojich rodičov, preto tento rok už iniciovali pokus o nový rekord aj samotní učitelia.

Na ich snaženie SAŽP reagovala vyhlásením pokusu o nový slovenský rekord. Za partnera tohto významného podujatia si vybrala poprednú spoločnosť, ktorá pôsobí na slovenskom trhu v oblasti odpadového hospodárstva – spoločnosť SITA Slovensko, a. s. Stala sa tak nielen sponzorom, ale zhostila sa celej prípravy a realizácie pokusu o zápis do Slovenskej knihy rekordov a podujatie zabezpečuje aj organizačne. V rámci projektu *Vytvorme si rekordnú reťaz* deti v Banskej Bystrici, Zvolene, Kremnici, Banskej Štiavnici a Krupine od začiatku marca do konca apríla usilovne zbierali hliníkové viečka z mliečnych výrobkov. Spoločne tak 8 042 detí z 21 škôl pracovalo na výrobe hliníkovej reťaze. So svojimi pedagógmi a rodičmi pripravili dvojmetrové časti, ktoré v deň otvorenia festivalu Envirofilm pospájajú a netrepežlivo budú čakať na verdikt komisára Slovenských rekordov Igora Svitoka.

Platnosť rekordu v prípade úspechu odobrí aj tento rok osobne. Jeho známa veta predošlé dva roky: „Vyhlasujem nový slovenský rekord ...“ vyčarila na tvárach detí, pedagógov a organizátorov obrovskú radosť. A nielen to. Rekord je o prekonávaní samých seba. Jeho príprava nie je vždy jednoduchá, mnohokrát musíme všetci prekonať menšie či väčšie prekážky. Tento rok nie je výnimkou. Spájanie jednotlivých viečok je veľmi pracné, vyžaduje si veľa času, dobrú organizáciu na školách a hlavne mnoho trepezlivosti, vzájomnej tolerancie a motivácie. Avšak tým toto snaženie pomôže deťom nielen prehĺbiť ich environmentálne čítanie, ale precvičiť svoju vytrvalosť a pevnú vôľu. Pevne všetci veríme, že naše spoločné snaženie bude aj tento rok úspešné a našu zbierku obohatí ďalší certifikát slovenského rekordu.

Žiaci ZŠ SSV v B. Bystrici veria, že sa aj tento rok rekord podarí (foto: Linda Redlingerová)

A na záver mi ostáva zodpovedať ešte na jednu otázku: Aký osud majú odliatky z našich „envirofilmových“ rekordov? Tieto odliatky sú čistým hliníkovým poloproduktom, ktoré sa využívajú vo výrobných závodoch pri výrobe hliníkových súčiastok, alebo celohliníkových produktov (napr. hliníkových dverí, diskov, rebríkov a pod.). Dopraviť hliníkovú reťaz na ďalšie spracovanie však bude už úlohou spoločnosti SITA Slovensko, a. s., ktorá dohliadne na jej

Žiaci ZŠ E. M. Šoltésovej v Krupine pri tvorbe rekordnej reťaze. V Krupine sa do tohto projektu zapojila aj ZŠ J. C. Hronského (foto: Ján Alakša)

cholilo dve a polhodinovým guľaním hliníkovej guľe Aluminky. Vďaka svojim 26 kilogramom a priemeru 60 cm si právom vyslúžila ocenenie nového slovenského environmentálne čistého rekordu. Veľkým prekvapením pre všetkých bolo, keď sa správa o nej dostala medzi TOP 100 zaujímavostí na Slovensku v roku 2008.

Deti tento úspech motivoval k ďalšiemu snaženiu. Hliníkovú fóliu zbierali aj naďalej a samy prichádzali s myšlienkou zbierať aj iný hliníkový odpad z ich domácností. Preto jubilejný XV. ročník festivalu Envirofilm otvoril aj nový slovenský rekord. O jeho úspech sa zaslúžilo takmer 13 tisíc žiakov z 32 základných škôl v dvanástich mestách. Počas dvoch mesiacov zodpovedne zbierali hliníkové viečka z jogurtov, ktoré navliekali do 1 m dlhých hadov. Tie v deň D spojili a zaslúžene sa zapísali znovu do Slovenskej

Žiakom s nasadením pomáhajú aj panie učiteľky (foto: Ján Alakša)

ďalšie využitie. A práve táto skutočnosť oprávňuje v prípade úspechu zapísania našej reťaze do Slovenskej knihy rekordov pripísať si aj ďalší prívlastok – environmentálne čistý rekord.

Mgr. Jana Nékýová, manažérka projektu